

כל הישיעו

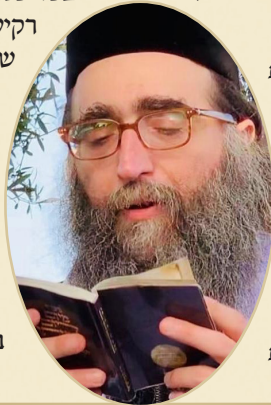
דברים נשגבים במעלה וסגולה קריאת ספר דברים

ספר דברים - בוקע כל הרקיעים

מתוך שיעורו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

לעלות, משם מתגלה אחדות ה' בבחינת "הן לה' אלוך השמים ושמי השמים".

ונלמד בזה יסוד גדול, כי בספר דברים יש "תקנה" פסוקים, כי בכל פסוק ופסוק שאמר משה רבנו בספר דברים, ביקש לבקוע רקיע אחד מה-תקנה"ה רקיעים "למען שיראו כל ישראל שה' אלוך ישראל אחד ואין זולתו". וכשנדקדק, נמצא שעד הפסוק "ראו עתה כי אני הוא" ישנם בדיוק "תתק" פסוקים, כנגד תת"ק רקיעים. ומאותו פסוק ואילך עד גמר התורה, יש נ"ה פסוקים כנגד נ"ה רקיעים עליונים, ששם אין רשות לשום מלאך להכנס, רק להקב"ה בעצמו. עד כאן דברי הספר הקדוש "מעשה רוקח".

ומעין זה מצינו בדברי קדשו של הגאון מוילנא זיע"א בפרשת האזינו, על הפסוק "ראו עתה כי אני הוא", בשם בעל ה"מגלה עמוקות", שבג"ה העולמות העליונים, אין רשות כי אם לה' לבדו, ולא לשום מלאך, ומרומז הדבר בפסוק "הן לה' אלוך השמים ושמי השמים"

מובא במדרש (דברים רבה, יא ה) בשעה שהגיעו ימי משה רבנו להפטר מן העולם, אמר לו הקב"ה (דברים לא, יד) "הן קרבו ימך". אמר לפניו, רבנו של עולם אחר כל היגיעה הזו אתה אומר לי הן קרבו ימך, "לא אמות כי אחיה ואספר מעשה י-ה" (תהילים, קיח יז), אמר לו אי אתה יכול כי זה כל האדם. אמר משה, ריבנו של עולם דבר אני מבקש ממך לפני מותי, שאכנס ויבקעו כל השערים שבשמים ותהומות, וידאו שאין זולתך.

ומובא בספר "מעשה רוקח" (למוה"ר אלעזר רוקח, פרשת ואתחנן) וזה לשון קודשו "והקרה ה' לפני דבר נפלא בזה".

ותוכן דבריו הם על פי מה שכתב בספר "קול בוכים" למקובל האלוך רבי אברהם גלאנטי (איכה ב, כא), בשם המקובלים הראשונים שישנם "תתקנה" רקיעים כמספר "שמים" (כאשר נחשב את האות ס' סתומה לשש מאות), (גימטריא זו היא לפי סדר מיוחד באותיות האלף בית, כאשר מסדרים ה' אותיות הסופיות ק-ך-ך-ך-ך אחרי האות ת. ומאחר שהאות ת' בגימטריא ארבע מאות, האות ק' היא חמש מאות, האות ס' שש מאות, האות ח' שבע מאות, האות פ' שמונה מאות, והאות צ' תשע מאות, ולפי זה השמ"ם עולה בגימטריא תתקנ"ה).

בשנה האחרונה, הצטרפו רבבות יהודים מכל רחבי העולם, לקריאתו של ראש אבות בתי הדין במרוקו וראש קהילות קודש 'שובה ישראל' ברחבי העולם, כ"ק האדמו"ר רבי יאשיהו פינטו שליט"א, ללימוד ספר דברים מידי שבת, כשהם מתוודעים לכוח הגדול של סגולה זו בכלל, ובימים אלו בפרט, ולכוחם של פסוקי ספר דברים לוימים אלו של סוף הגלות. גדולי ישראל וצדיקי הדור, מכל העדות והחוגים, ברכו על הפצת הסגולה, כשרבים מהם אף ממליצים באופן אישי לתלמידיהם, ללמוד את הספר תתקנה"ה ר"י פינטו שליט"א.

גילויין זה, יובאו מקצת מהמקורות המובאים בדברי חז"ל וגדולי הדורות, על הכוח המיוחד של לימוד ספר דברים באופן קבוע, כפי שמסר זאת האדמו"ר רבי יאשיהו פינטו שליט"א בשיעוריו.

והנה צריך להבין, מה ראה משה רבנו לבקוע תתקנה"ה רקיעים לפני פטירתו, בתתקנה"ה פסוקים שאמר בספר דברים. ואפשר לבאר ולומר על פי מה שכתב בספר "מסילות חכמה" לרבי מאיר פאפריש (הקדמה כלל י"א) כי ה-ד' יסודות אש - רוח - מים - עפר בגמטריא תתקנה"ה, וגם ארבעת המלאכים הממונים על הארבע יסודות הללו (כדמוכא בוהר הקדוש פרשת פנחס, רכ"ז) מיכאל - גבריאל - נוראל - רפאל בגמטריא תתקנה"ה, כנגד תתקנה"ה רקיעים.

וידע האדם, שקודם שחטא האדם ואכל מעץ הדעת, לא היה שום מסך וכל הרקיעים היו פתוחים, והקב"ה היה עמו יחד בגן עדן, כמובא במדרש (בראשית רבה יט, ז) על הפסוק (בראשית ג, ה) "וישמעו את קול ה' אלוך מתהלך בגן לרוח היום" מהלך אינו כתיב כאן, אלא מתהלך, מקפץ ועולה.

והנה, המלאך מטטרו"ן, מעלה את כל תפילות ישראל דרך תתקנה"ה רקיעים הללו, אולם אין לו רשות לעלות עם התפילות רק תת"ק רקיעים, אבל בתוך נ"ה רקיעים העליונים, אינו יכול להיכנס, אלא התפילות עולות משם לבדן, בלי שום מלאך עד לפני הקב"ה, ועל זה נאמר (דברים י, יד) "הן לה' אלוך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה" כלומר, מתוך כל תתקנה"ה רקיעים כמספר השמ"ם (עם ס' סתומה), "הן" רקיעים לה' אלוך, כי אין רשות לשום מלאך ושרף לעלות שם, עד כאן דברי ה"קול בוכים" רבי אברהם גלאנטי.

ומוסיף על כך בספר הקדוש "מעשה רוקח" מה שמצינו בגמרא (הגינה ט"ז) כשנכנס אלישע בן אבויה בפרדס, וקיפץ בנטיעות לומר שיש שתי רשויות, משום שראה את המלאך מטטרו"ן, שניתנה לו רשות לשבת ולכתוב זכותיהם של ישראל. אמר, שמא חס ושלום יש שתי רשויות. נמצא לפי זה, כי בתת"ק רקיעים שאין לו רשות

עיקר שכינה בתחתונים הייתה, כיוון שחטא אדם הראשון, נסתלקה שכינה לרקיע הראשון, וכך נמשך הפגם מדור לדור, עד שנסתלקה

הרב הקדוש רבי משה מסאוראן (תלמידים של הסבא משפלי, של רבי לוי יצחק מברדיטשוב ושל רבי ברוך מזיבוני) אמר שסגולה לפיר בטן הוא לימוד ספר דברים ולשפע ישועות. למה?

הוא אמר שני טעמים, אחד, כי במשנה תורה יש הרבה מוסר ועל ידי כך יתעורר לתשובה ומילא ייחוש. השני, הוא כי ידוע שיצחק אבינו כרה חמש בארות, ואמר חז"ל במדרש שחמש הבארות הם כנגד חמשה חומשי תורה, ועל הבאר החמישית נאמר "ויקרא שמה רחובות כי עתה הרחיב ה' לנו ופרינו בארץ" מרמזת על 'משנה התורה' שמסוגל ל'זרינו בארץ' לרוע של קיימא, ו'הרחיב לנו' להרחבה בכל הענינים.

ספר דברים - להביא לקיום המצוות בפועל

כתב ב"חכמת המצפון" בשם "נתיבות המוסר": כל ספר משנה תורה נראה לכאורה כמיוות. כי כל דבריו אינם אלא חזרה על מה שכבר נאמר בספרים הקודמים. והלא ספר זה, ספר דברים, אינו נופל בערכו וקדושתו משאר ספרי התורה, והלכה פסוקה היא: "ספר תורה שחסר בה את אחת פסול" (ובגמ' פ"ז מה"ס"ת), כי בכל קורן וקורן מרומזים תליל תלים של הלכות (מטות כ"ט): לשם מה באה חזרה זו, מהו המיוחד שבספר משנה תורה? התשובה היא אמר בעל "נתיבות המוסר" ענינו של ספר משנה תורה אינו אלא תיכוח. כי הרי מה היא בעצם תיכוח? הבאת הדברים הידועים לאדם מכבר לידי השפעה על מעשיו, והוצאתם מן הכח את הפועל! היינו, הוצאת התורה שנלמדה על ידי האדם ממצב של רעיון מופשט, והפעלתה כגורם פעיל בהנהגתו של האדם. תיכוח משה רבינו לישראל היה בה איפוא משום הבאתן לידי הגשמה של כל התורה והמצוות שנלמד עמהם במשך כל הארבעים שנה. ויתכן שגם משום כך התיכוח סמוך לנתינתו, הואיל ובשנה כזו פועלת התיכוח יותר על השומעים והדברים נחקקים בלבם. והרי כל ענין התיכוח אינה באה אלא לשם כך, ויצא איפוא שאין בחזרה על הדברים שנאמרו מכבר ובהישנותם משום כפילות, אלא חזרה זו היא עצמה תורה היא ותחילת המעשה. זוהי כל תורת המוסר: לחזור על הדברים שכבר נלמדו ולהביאם אל הלך. והוה שכתב בעל "מסילת ישרים" בהקדמתו לספרו, "כי לא חיבר חיבורו לחדש חידושים אלא לחזק המפורסמות והידועות", כי זהו יסוד תורת המוסר, כי על כן, כל ספר משנה תורה אינו אלא מוסר.

כאלו קיים כל התורה

במדרש "סדר ארקים" (ניפס באוצר מדרשים) נאמר: "וכל העוסק בספר 'ואלה הדברים' כאלו קיים את כל התורה כולה". * בעל השבט מוסר על אגדות סוף מסכת יומא כתב - שפירוש הפסוק "קחו עמכם דברים ושיבו אל ה'" הכוונה שכל יהודי ילמד ספר דברים (מתאם לראש חודש אב שזה הפנה לתשובה וראשי תיבת 'אלה בא' - לכן באב מתחילים לקרוא ספר דברים).

אנע"ה ללמד ספר דברים

בספר 'בן יבד אב' (פרישת וריא) כתב על הפסוק "ויהיה אחר הדברים האלה והאלוקים ניסה את אברהם", כי אחרי שאברהם אבינו החזיק את עצמו מכל התאוות והסטרוא אחרא, שנקראים "הדברים האלה", אחרי זה הוא ללמד והשיג את כל דברי התורה וקיים אותה, כמו שכתבו חז"ל שהוא קיים אפילו עירוני תבשילין, ואז הוא כותב, שאברהם אבינו גם ללמד את כל ספר משנה תורה המתחיל ב'אלה הדברים' שהוא סגולה ליראת ה' כמו שטאמר בפרשת מלך "כתב לו את משנה התורה הזאת למען ילמד ליראה" וכו' כפי שהוא מאריך שם לפרש את הפסוק.

קריאת ספר דברים בשבת קודש

משיעורו של כ"ק האדמו"ר רבי יאשיהו פינטו שליט"א

מובא במדרש רבה (בראשית ו, ט) אמר רבי שמעון בן יוחאי: ספר משנה תורה היה סגנון (דגל) ליהושע, בשעה שנגלה אליו הקב"ה, מצאו יושב וספר משנה תורה בידו. אמר לו: חזק יהושע, אמץ יהושע, לא ימוש ספר התורה הזה מפ"ך נטלו והראה אותו לגלגל החמה אמר לו: כשם שלא דוממתי מזה אף אתה דום מלפניי, מיד וידום השמש וירח עמד.

הכה העצום של קריאת ספר דברים הוא לבקוע את כל הרקיעים שבשמים, וכל פסוק פותח שער אחד ועוד שער, לכן בדור יתום זה מצווה וחובה על כל יהודי להקפיד בכל יום לקרוא מספר משנה תורה, וכך במחזוריות לסיים בכל יום או בכל שבוע.

והנה נחזק ונתאמץ בדור יתום זה אשר הנסיונות רבים לזכות את הרבים שלא ימוש ספר התורה הזה מפ"נו, ונראה ישועות גדולות מעל הטבע כל מי שזוכה לעסוק במלאכה קדושה ורמה כזאת. וכל המרבה תבוא עליו ברכה, ו"ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסיף עצב עימה" (משלי י, כב).

ונזכה שתתקבל תפילתנו ותיקוננו, ונראה נחת מכל עמלנו, ע"י קידוש ה' וזיכי הרבים.

מהו הכה העצום שיש בספר דברים שבו יש עניין דווקא לקרוא בשבת ולא את שאר הספרים?

הנה - ארבעת הספרים; בראשית, שמות, ויקרא, במדבר. הם כנגד ארבע גלויות.

ודקדוק רבותינו זצוק"ל, ומובא במגלה עמוקות על הפסוק: "אלה מסעי בני ישראל, אשר יצאו מארץ מצרים לצבאותם ביד משה ואהרן", הרומו על כל הארבע גלויות שגלו ישראל אחרי מצרים, שכן "אלה מסעי בני ישראל" ר"ת - אדום, מדי, בבל, יוון, והנה בראשית, שמות, ויקרא במדבר, מכוונים כנגד ארבעת הגלויות: בבל, מדי, יוון ואדום, ואור התורה של כל אחד מארבעת הספרים הללו שבר והחליש את כוח הטומאה של אחת מארבע הגלויות כדי לשמור על ישראל שלא ישקעו בטומאתם ולא יוכלו ח"ו לצאת משם, ואילו קיום ישראל בתקופת הגאולה הוא בזכות אור התורה של ספר הדברים שגילה לנו משה רבנו ברוח הקודש.

אם כן, כל פסוק כוחו גדול בשער מסוים ובענין מסוים, וודאי השער בפסוק הזה בתורה צריך הבנה, מה עומק מעשיו של משה רבנו, ללכת ולקחת את התורה הקדושה, שהיא דבר מעל לכל דבר, תמימה, ישרה, נאמנה, מחכימה, כל שבח וכל הלל לא יוכלו להסביר ולהבין בסוד תורתנו הקדושה. ופה ודאי שבכל פסוק שנבין את עומקו, כנגד הבנת עומק הפסוק, יהיה לנו שער אחד בשמים פתוח.

זהו סוד השבח אשר היה נאמר על צדיקים, הנודע בשערים, צדיקים שידעו את כל עומק פסוקי התורה, שכנגדם יש את השערים, ומכח הפסוק שלטו על הדלת של השער, וכך היו נודעים בשערים.

אם כן, שאלה ראשונה, מה עומק הבנת הפסוק שמה מתרגם את התורה הקדושה לשבעים לשון, במדבר ?

ושאלה שניה, היא המשך לשאלה הראשונה, רק להעלות ולהרים לאט את הרף של הקושי, איך מתרגמים את התורה, פחד ואימה או חזו בנו לשמוע שמתרגמים את התורה, תורת ה' תמימה, התורה תמימה, נאמנה, ישרה, מחכימה, מה הענין של תרגום התורה ?

וכבר מצאנו פעם אחת שתרגמו את התורה לשפה אחת, מה קרה בעולם, כמו שמובא בשולחן ערוך (א"ח סימן תקפ) דבימי תלמי המלך נכתבה התורה ביוונית, והיה חושך בעולם שלשה ימים, ופה מוצאים בספר הקדוש, ספר דברים, פסוק שהוא כנגד שער בשמים, שמספר לנו שמה רבנו, הרב הראשון ורבנו של כל ישראל, הצנוה הראשון והראשי של היהדות להקב"ה, האדם שעלה וירד משמים כמה פעמים, עומד ומתרגם את התורה לא רק ללשון אחת, שעל לשון אחת העולם היה חשוך שלושה ימים, אלא מתרגם את התורה הקדושה לשבעים לשון. היתכן ? למה ? איך מתרגמים את התורה הקדושה, אנו גדלנו על תמימות גדולה, וחינוכו אותנו מנרסא דינקותא, שעם ישראל נגאלו ממצרים בזכות שלא שינו את שמם, לשונם ומלבושם, אם כן איך יתכן שמתרגמים את התורה הקדושה, תורת ה' תמימה ?

צריכים ללמוד שדברים בחיים הם בעלי משמעות עצומה, לפעמים דבר נראה לנו קטן במקום אחד, אבל צריך לדעת שכל דבר קטן הוא בעל משמעות ענקית ועצומה.

מסוגל לתשובה שלימה

בספר פרי צדיק מרבי צדוק הכהן מלובלין (פרשת דברים את א') – "אימרים בשם היהודי הקדוש מפשיסחא זצ"ל שלמד בכל יום בספר 'משנה תורה' שאמר שהוא לו לספר מוסר".

הפרי צדיק מוסיף מקשה: "וימה זה דוקא ספר דברים הלא יש כמה ספרי מוסר"? – ומבאר: "הבחי דברי משנה תורה שמי שקורא בהם הוא כשומע עתה מפי משה, והן הן אלה הדברים אשר משה דובר עתה בפי הקורא, וכתוב 'כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלו ריקם' רק כנגד ללב ופועל בטח" וזה מעלת דברי התוכחה של משנה תורה דכתיב "אלה הדברים" שהקורא בהם שומע עתה אלה הדברים אשר דובר משה עתה בפי הקורא. ובשם משמואל (פרשת דברים תיע"ה): "וכמו שהגיד היהודי הקדוש זצ"ל מפרשיסחא שהמובחר שבספרי מוסר הוא ספר משנה תורה והי' מזהיר לתלמידיו ללמוד תמיד משנה תורה לעורר לבנם".

ב"בית יעקב" (מאלכסנדר) כתב שמעתי ממורי הרה"ק רבי בונם מפרשיסחא זי"ע עצה לאדם שנפשו חשקה לשוב בתשובה שלימה לפניו יתברך, שילמד בכל השנה ספר משנה תורה ולבי יתקרב לאבינו שבשמים.

*

כתב בספר "ענברא דרשא": "נהגו הרבה גיטע יידן (= יהודים טובים) שהיו לומדים משנה תורה אפילו שלא על סדר הפרשה". ובוה אפשר אולי לפרש בס"ד "אלה הדברים", כל ספר דברים שדיבר משה בוה אפשר להשיב את ליבנו בתשובה, כי אל"ה ראשי תיבות ה'שיבנו אבינו לתורתך, ובוה יש ללמוד ולשוב בתשובה, 'אשר דבר משה אל כל ישראל'.

כולל הכל

כתב השל"ה הקדוש (פרשת ואתחנן, ויד חיים תוכחת מוסר): "מה לנו לחפש אחר תוכחת מוסר, הלא הפרשה כולה, וכן כל הפרשיות משנה תורה כולם מלאים מתוכחות מוסר, הן מקיים החקים והמשפטים והמצוות, ושלא לסור ימין ושמאל, וליראה את ה' אלהינו ולא תהיה אונתו. והן מלימוד התורה, כמו שנאמר 'ושמרתם ועשיתם'".

כך הם דברי קודשו של הרמב"ן, המבאר, שהתחיל משה את סדר משנה תורה, עם דברי מוסר ותוכחה, כדי שלא יחזור לקלקולם, ומעורר טעם אצלם להם כל זה כדי לחזק לבם, ע"י שהודיעם מידת הרחמים של הקב"ה, שלא יאמרו ישראל, לא נוכל לרשת את הארץ, כי אין אדם צדיק בארץ ולא חוטא, ומיד תהיה מידת הדין מתוחה כנגדינו ונאבד, ולכן הודיעם משה רבינו, כי הקב"ה הוא רחמן מלא רחמים וכו'.

*

כתב בספר רשפי אש (נעשיו, פרשת דברים): במשנה תורה כולל כל דברי מוסר שבעולם.

וכך הביא רבי יחזקאל לווניטשטיין (ארי יחזקאל, תורה ודעת עמוד ל"ו): "יודיע שהסבא מקעלם ז"ל אמר שכל משנה תורה הוא מוסר", וסיפור תלמידיו של רבי יחזקאל שאף הוא היה מעורר את עצמו בלימוד ספר דברים.

יודיע פרוש הצדיקים על דברי התנא במס' אבות "הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לירי עבירה", והיינו שאם תלמוד ג' פרשיות הראשונות של סדר דברים, אז 'ואין אתה בא לירי עבירה', כי הם יסודות ביהדות ועבודת ד'.

ספר דברים – נבואות לדורות עולם

כתב ה"תפארת שלמה" להרה"ק מראדומסק זי"ע: "אלה הדברים אשר דבר משה אל בני ישראל (דברים א, א). לא לאותו הדור לבד דיבר, כי גם לכל הדורות וכל הנשמות העתידים להיות עד ימות המשיח והלאה, וכל ספר משנה תורה הזאת היא מלא נבואות ועתידות לכל העתיד לביא לעולם, כמו שאמר לבסוף 'ולא אתכם לבדכם אנכי כורת את הברית הזו, כי את אשר ישנו פה עמנו עומד היום ואת אשר איננו פה עמנו היום'".

ושינתה את פני העולם.

למשל כשנקה את דור ההפלגה, נבין מה היה עומק הקלוקל והחורבן.

עד דור ההפלגה כל העולם היה שפה אחת, לא היו מדברים שום שפה, היתה שפה אחת יחידה לכל העולם בדור ההפלגה, שחצו קיום שלא נחצים, ובקשו לעלות לשמים ולעשות מלחמה עם הקב"ה. ולא מדובר פה בדור של אנשים הזויים, אלא בדור של ענקים בעלי משמעות גדולה מאוד, כל אדם היה עולם שלם, אבל הצעד החריג לבנות מגדל הביא את הקב"ה לצעד חריג מאוד.

וכך מובא ברבותינו, אסף הקב"ה שבעים מלאכים, ועשה גורל לשבעים אומות, לשבעים לשון והקב"ה נכנס לשבעים מלאכים לגורל, וכך כל מלאך מרים פתק, איזה עם יהיה עמו איזה מדינה תהיה מדינתו ועוד פתק איזה לשון יהיה לשונו, כך מדור ההפלגה התחילה חלוקת העולם למדינות לשפות, הקיטוב העולמי התחיל בדור ההפלגה.

הקב"ה יצא בגורלו ארץ הקודש, ארץ ישראל, ארץ אשר עיני הקב"ה בה מראשית שנה עד אחרית שנה. וכן לשון הקודש יצא בגורל עם ישראל, בארץ ישראל, על לשון הקודש וכך העולם מתנהל, עם חלוקה לשבעים. יש גורות מהשבעים אבל הם נספחים לעיקר, אלו שבעים אומות העולם. וכשמלאכים למעלה רבים ולא מסתדרים, פורצות מלחמות למטה בין המדינות, שהמלאכים למעלה שולטים עליהם.

ולכן כשיהודי מרויח כסף בחו"ל, הוא הרויח כסף מברכה של מלאך ולא ברכה ישירה של הקב"ה, חוץ מבתי מדרש ובתי כנסיות, ששם זה כמין טריטוריה של ארץ ישראל.

וצריך לדעת שייחד עם החלוקה המשמעותית הזאת של העולם לשבעים חלקים ושבעים שפות, כך חילק הקב"ה את היצר הרע לשבעים כוחות.

ונבאר הענין, בכל ארץ יש את כל סוגי היצר הרע, אבל בכל ארץ יש מלאך אחד קשה ורע, שהוא המוביל סוג אחד מיוחד וקשה של יצר הרע, וכך נוצר שכל העולם נמצא במלחמה יצרית, אך כל מדינה, סוג היצר הרע המוביל, הוא אחר.

יש מדינה שתאות הממון היא העיקר וכל היצרים השניים, סביב צרות הממון.

מדינה אחרת יצר העריות הוא העיקר וכל היצרים האחרים סביב העריות, וכך שבעים מלאכים, שבעים יצרים מרכזיים רעים, בכל מדינה אחד מוביל וכל האחרים סביבו.

למשל בראש השנה אנחנו תוקעים בשופר, זה נראה דבר נחמד, יפה, סמלי, כך יחשוב אדם זר שיכנס לבית כנסת בלב מנהטן, איך אנחנו יהודים מאמינים בני מאמינים, יודעים שבראש השנה הקב"ה יושב על כסא דין, וכל העולם בסכנה, מי לא יירא מיום דין הנורא, וברגע שעשינו פעולה של תקיעת שופר למטה, בעולם הזה, בבית כנסת, הקב"ה מתמלא ברחמים ועובר מכסא דין, לכסא רחמים.

נחשוב כמה מאות אלפים ניצלו מהתקיעת שופר, כמה אסונות, כמה עוני, כמה חורבן, כמה רוע נמנע בעולם, הכל מתקיעת שופר שהקב"ה עבר מכסא לכסא, פה זה נראה דבר קטן, אך המשמעות עצומה.

כך בחג הסוכות מונעגעים את ארבעת המינים, זה נראה דבר קטן, זר שיראה לא יבין בדיוק מה עושים חבורת האסופים האלו עם העצים בידיהם, אבל יהודי ירא שמים מבין, שעל ידי נענועי ארבעת המינים עוצרים רוחות רעות ומזיקים. פעולה קטנה פה, היא בעלת משמעות עצומה בשמיים.

ומשלו רבותינו את העולם הזה לחבל עם שני קצוות, אחד למעלה ואחד למטה, וכל משיכה בחבל למטה, משפיעה על החבל למעלה, כל מעשה קטן פה, יש לו משמעות עצומה.

כך היסודות ששמרו על עם ישראל במצרים, לא להתבולל, לא להיטמע בתוך המצרים, שלא שינו שמם, לשונם ומלבושם, אלו יסודות עצומים ופה משה רבנו מתרגם את התורה לשבעים לשון, שבעים שפות, למה, על מה, כולם במדבר דוברים את לשון הקודש זכה וברה.

אלא נלך לראשית הדברים, העולם מבריא את העולם עובר טלטלות קשות, אדם הראשון נברא יציר ובחיר הבריאה, מאבד את הראשית שלו ואת הבכורה על ידי אכילת עץ הדעת, נזרק מגן עדן ומביא אסון לעולם, את המות. אחרי כן קיין הורג את אחיו הבל, רצח הראשון המתבצע בעולם, וכך מדחי לדחי העולם לא מוצא מנוחה.

עובדי אלילים, עובדי שמש וירח וכווכבים, עובדי כחי ועוצם ידי, נמרוד וחבורתו, העולם עובר כמה עשרות דורות שהעולם מחפש את עצמו ומחפש דרך ולא מוצא.

אלוקים פוחד על חנוך שייחיה בעולם המסוכן הזה, ואלוקים לוקח את חנוך לפני זמנו, ואדם נהיה מלאך, שר הפנים של השמים, המלאך מטטרון. וכך במרוצת הדורות הקשים, ישנם דורות קשים מאוד כדור סדום, כדור המבול, כדור ההפלגה שההתנהלות שלהם חרגה מאוד

ספר דברים - בוקע כל הרקיעים

המשך מעמוד ראשון

השכינה מכל הרקיעים. אם כן, לפני הטא עץ הדעת כל השמים היו פתוחים, ואחרי הטא עץ הדעת הלכו השמים ונסגרו.

בבית המקדש לא היה שום מסך מבדיל, וכל הרקיעים מבית המקדש היו פתוחים לשמים, וזה מה שנאמר "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (שמות כה, ח), ולכן נקרא בית המקדש בית תפילה וכך מובא (ישעיה נ, ז) "והביאתם אל הר קודשי ושמחתי בבית תפילתי". אולם אחרי החורבן, נסתלקה שכינה מישראל, ונהיו התקנ"ה רקיעים מפרידים בינינו לבין הקב"ה.

ומובא ב"קול בוכים" מרבי אברהם גלנטי, (איכה ד, ד), וכמו שאירע בזמן החורבן שנתקבצו פמליא של מעלה, אמרו מי יעלה לנו תתקנ"ה רקיעים לבטל הגזרה, אמר מט"ט אני אעלה, ועלה עד תת"ק רקיעים ונתן קולו בבכיה, וירד הקב"ה משמי מרום ובכה עמו.

לפי האמור בביאור הזה, כי אחרי החורבן שחזרו תתקנ"ה רקיעים להפריד בינינו לבין הקב"ה, נתקבצו הפמליא של מעלה להפש מי יכול לעלות עם כל התפילות, דרך כל הרקיעים כדי לבטל את החורבן, עד שבא מלאך מט"ט וגילה שיש בכוחו להעלות התפילות תת"ק רקיעים, ומשם עולות מעצמן נ"ה רקיעים עד לפני ה'.

ולסיכום דברים נוראים אלו, שהבאנו בשם רבותינו הקדושים זצוק"ל, ישנם בשמים תתקנ"ה רקיעים להגיע לפני הקב"ה, תת"ק המלאך מטטרון יכול להגיע אליהם, ולהעלות עד לשם את התפילות. נ"ה רקיעים, אין שום מלאך יכול להגיע לשם. בזמן בית המקדש, כל השערים היו פתוחים כמו לפני שחטא האדם שאכל מעץ הדעת, אחרי החורבן כל השערים האלו נסגרו.

משה רבנו ע"ה ידע, שיש ארבע ספרים בראשית שמות ויקרא במדבר והם כנגד ג' גלויות של עם ישראל, אך גלות האחרונה היא הקשה ביותר. ומשה רבנו מושיען של ישראל, רצה להקל על עם ישראל וכתב את ספר "דברים" לפני מותו ברוח הקודש, ואמר בו תתקנ"ה פסוקים, שבכל פסוק יש כח לפתוח פתח אחד משערי שמים. ולכן ידע האדם, כאשר רוצה לפתוח את שערי שמים בעדו ובעד ביתו, ובעד כלל עם ישראל ילמד ביחיד או ברבים את כל ספר דברים, ואם ברוב עם הדרת מלך או במתי מעט יקראו ספר דברים, ויכוונו לשבר את כל המסכים המבדילים, כך יפתחו שערי שמים לתפילתנו ולבקשתנו, ועל ידי זה יושפע שפע רב מכל העולמות.

קריאת ספר דברים בשבת קודש

המשך מעמוד קודם

ולכן קדושי עליון העובדים על עצמם עבודה זכה ותמה, יודעים איך להבדיל בכל מדינה ומדינה, מה יצרו הרע החזק של המדינה שמגיעים אליה, ועל ידי זיהוי היצר יודעים איזה למוד יותר חשוב ללמוד בעיר ובארץ הזאת, וכך ממתיקים את התאוה והיצר העומד לפתח.

ועל פי יסוד קדוש וטהור זה יובן, משה רבנו, העבד הנאמן של הקב"ה, ידע שעם ישראל עתיד ללכת לגלויות ולמקומות קשים ואכזרים, אשר שום זכר ישראל לא היה שם, ויהודים יעמדו ויצטרכו להתמודד במקומות האלו, ולכן לוקח משה רבנו את התורה הקדושה, שהיא הכח, החיות, הנשמה של העולם, ומתרגם את התורה לשבעים שפות, וכך כפטיש יפוצץ סלע, הסלע שנשבר, נשבר לשברים קטנים ומתפזר לכל מקום, כך התרגום של התורה בשבעים שפות, ממתיקים את השבעים שפות שיש בעולם, ואת שבעים המדינות ואת שבעים סוגי היצרים המובילים שיש, שבעים מלאכים מובילים את השבעים דברים הרעים העיקריים בעולם, ועל ידי התרגום של התורה לשבעים שפות, יורד הכח וההשפעה של השבעים מלאכים של הדיבור של הארץ ושל היצר הרע, וזה השער של השמים כנגד הפסוק, שבירת כל כח המשחית בשבעים אומות העולם, בשבעים פנים, בשבעים שפות והשבעים מדינות, וזה מה שכח ספר דברים מלמד אותנו, ופותח לנו פתח.

הימים ימים לא קלים ולא פשוטים, מדור ההפלה לא היה בעולם שפה אחת, העולם נחלק והתפלג לשבעים שפות, היום חזרנו לערב ימי דוד ההפלה, העולם עם שפה אחת, כל ילד עומד עם טלפון ומדבר עם כל אדם בכל לשון וכל שפה שרוצה, בכל מקום בעולם.

היצר שהיה מחולק לשבעים מלאכים בשבעים אומות, נמצא בכל מקום. שבעים מלאכים ראשיים ועיקריים. העולם שינה את כל המציאות שהייתה קיימת, וכך בשנים האחרונות כל החומות שנבנו במשך מאות ואלפי שנים נפלו, והעולם נשאר חשוף בלי שום הגנה ובלי שום שמירה.

ההגנה והשמירה תמיד צריכה להיות בכח ההפוך, של הדבר שתוקף אותו. היום העולם נתקף בעורמה, בשקר, בשטיפת דעת, בשנאה בגלים עצומים ומפחידים של רוע, וכנגד החומה הבעורה היא התמימות, הפשטות, הלימוד עם יראת ה' והתבטלות להקב"ה.

כל מי שהלך למסלול החיים החדש, הלך ונשחק לאט לאט, וכל מי שדבק בתמימות ובמסורת האבות, שרד וניצל.

הדרך הקדושה של ספר דברים ועבודת ה' בתמימות, שלא על מנת לקבל פרס, היא הדרך אשר תביא את הגאולה השלמה במהרה, וסוללת ותסלול את שערי השמיים, שכל תפילותינו יעלו לשמים ונעשה נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראינו.

מסוגל לכל הישועות

בספר ארבעה ארזים (עמ' עז) הביא בשמו של הרבי הקדוש רבי דוד משה מקרעטשניף זיע"א, שבלמוד כל 'משנה תורה' יוכל לפעול האדם כל מה שצריך.
נראה להוסיף שיש לזה רמז בתהילים:
ספר דברים בגימטריה 596.
"קראים אֶל יְ-הוָה-וְהוֹאֵא יַעֲנֵם" (תהילים צט, ו) - בגימטריה 596.
"מִשְׁפָּחַ הַסֹּדֵף לְדָעִיד" (תהילים לו, זא) - בגימטריה 596.
ויש שביארו כי כוח קריאת ספר דברים המסוגל לכל הישועות, נובע מזה שמכניס את הלב לשמוע מסרי הבורא, ובכך מתקרבים לקב"ה, ומתקרבים הו צומחת הישועה.

כוחה של משנה תורה!

איתא בילקוט שמעוני (יהושע י), שיהושע עצר חמה בגבעון על ידי הכוח של ספר משנה תורה, וז"ל המדרש "אר"ש בן יוחאי ספר משנה תורה היה (שגנו) [סגנו] של יהושע נטלו והראו לגלגל חמה, א"ל כשם שלא דממתי מזה אף שום מלפני".
וכינצא בזה מובא במדרש רבה (ביאשית ו, ט), אמר רבי שמעון בן יוחאי, ספר משנה תורה היה סגנון (הגל) ליהושע, בשעה שנגלה אליו הקב"ה, מצאו יושב וספר משנה תורה בידו, אמר לו חזק יהושע, אמיץ יהושע, לא ימוש ספר התורה הזה מפך, נטלו והראה אותו לגלגל החמה, אמר לו כשם שלא דוממתי מזה אף אתה דום מלפני, מיד וידום השמש וירח עמד.

כולו אש

בספר "אלף כתב" הביא אודות מרנא החת"ס זיע"א שבשלמד ספר דברים "היה כולו אש" ובספר "לקט עני" מהרה"ק רבי משה מקאסוב זיע"א (פרשת ואתחנן) כתב שקריאת חומש דברים הוא סגולה ליראת שמים.

כנגד תפילין של יד

כתב ה"שפת אמת" זי"ע (וביים תרנ"ט). ספר "דברים" הוא בכוחות "תפילין של יד", שכל הפרשיות בהן מרוכזות בבית אחד, לעומת זאת ארבעת הספרים הראשונים בתורה (ביאשית שמות ויקרא במדבר) הם בכוחות "תפילין של ראש", בהן ערוכות ארבע הפרשיות בארבעה הבתים, ונקרא הספר החמישי בתורה "דברים", כיון שבתחילתו ובסופו מצויים הרבה דברי תוכחה, שתכליתם לקרב ולקשור ליבותיהם של ישראל אל התורה בדומה לתפילין של יד, שאנו מקיימים בהן "יקשרתם" כנגד הלב.